

Încrede-te numai în Dumnezeu

Text biblic : Psalmul 62

Versetul de aur

Da, suflăte, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea. Ps 62:5

Introducere

Când ne găsim în necaz, și nu știm încotro să ne întoarcem, în astfel de momente, cântecul precum Psalmul 62 afirmă puterea și dragostea lui Dumnezeu, și ne ajută să exprimăm ceea ce vrem să-i spunem lui Dumnezeu. Psalmul 62 nu este nici o plângere, nici un imn de mulțumire, deși conține elemente ale ambelor părți. În schimb, acest psalm poate fi numit în mod adecvat un psalm al încrederii. Închinarea exprimă încredere și speranță în Dumnezeu în mijlocul suferinței.

Puterea poeziei, în special a cântecului, este de a permite nu numai scriitorului sau cântărețului să exprime – frică, durere, încredere, dragoste – ci și să vorbească în fața publicului prezent. Psalmul 62 i-a invitat pe Israeliti să se alătore în cântec, ceea ce este valabil și pentru noi în zilele prezente.

Contextul lecției

I. Liniștit în mijlocul furtunii (Psalmul 62:1-4)

A. Așteptând ajutorul Domnului (v 1-2)

Mântuirea nu trebuie gândită ca o realitate spirituală îndepărtată, ci ca o salvare fizică prezentă (Exodul 14:13; 1 Sam 14:45; Ps 35:1-3).

Ca și David, suntem înțelepți când ne încredințăm Domnului și nu ne încredem în noi înșine (Prov 3:5-6). Încrederea completă în Dumnezeu este legată de legământul făcut de Dumnezeu (Ps 62:11b-12a). Repetarea cuvântului salvare este un alt mod în care David și-a subliniat încrederea că va găsi de la Domnul ceea ce avea nevoie (Ps 62:1). Numai Dumnezeu, stâncă și adăpostul nostru, poate servi drept sursă de stabilitate și odihnă. Când Dumnezeu era tunul de scăpare al lui David, el putea să mărturisească cu încredere și îndrăzneală că nu ar putea fi niciodată zdruncinat – la fel trebuie să fim și noi.

B. Confruntând dușmanul (v 3-4)

Următoarele versete prezintă câteva contraste între ceea ce a fost înainte și ceea ce va urma. Imaginile unui zid și a unui gard gata să cadă contrastează natura trecătoare a lui David și a dușmanilor săi cu natura unui Dumnezeu neschimbător și credincios, care este „stâncă” și „tunul de scăpare” al lui David (Ps 62:2). Contrastul evidențiază puterea lui Dumnezeu față de neputința supremă a oricărui om, precum și integritatea lui Dumnezeu în relațiile sale cu David împotriva lipsei de încredere a dușmanilor săi. Nu știm natura specifică a necazului pe care dușmanii lui David și-au imaginat-o, dar știm că viața lui David a fost plină de situații dificile (Ps 62:4).

David a sugerat că acești adversari au conspirat „să-l doboare din înălțimea lui”, referindu-se fie la poziția lui la curtea lui Saul, fie la tron.

II. David descoperă liniștea sufletescă (Psalm 62:5-8)

A. Încrederea în Dumnezeu (v 5-7)

Dumnezeu este mântuirea, stâncă și refugiul psalmistului.

B. Avertizarea oamenilor (v. 8)

Această cântare a psalmului îl cheamă pe poporul lui Dumnezeu să aibă încredere în Dumnezeu, așa cum o face și cântărețul. Dumnezeu nu este doar refugiul cântărețului din acest Psalm, ci este refugiul nostru. Poporul lui Dumnezeu împărtășește aceeași poveste. Ei

repetă povestea eliberării puternice a lui Dumnezeu prin exod și alegerea iubitoare a lui Israel ca popor al legământului său din Vechiul Testament.

III. Nădejdea în Dumnezeu ne dă liniște. (Psalm 62:9-12)

A. Respinge-ți lucrurile nefolositoare (v 9-10)

Aici se face un contrast puternic între Dumnezeu și oameni, fie că sunt săraci fie că sunt bogați. Aceste contraste sunt menite să fie înțelese împreună, indicând toți oamenii (Ps 49:2). În comparație cu Dumnezeu, fiecare persoană de la cel mai mic la cel mai mare este doar o suflare.

Pe scurt, nicio resursă umană nu poate servi drept refugiu împotriva problemelor. În loc să ne bazăm pe bogăția pe care o avem, David ne cheamă să „ne încredem tot timpul în Dumnezeu” (Psalmul 62:8).

B. Lipește-te de bunătate (v 11-12)

Masajul adus de Dumnezeu a reverberat în urechile lui David și l-a auzit de două ori. Cu alte cuvinte Dumnezeu nu trebuie ca să repete un lucru de două ori pentru ca noi să-l auzim și să-l facem. Încrederea în Dumnezeu este baza credinței.

CONCLUZII

Psalmul 62 ne invită să cântăm împreună cu David și să ne alăturăm lui în exprimarea încrederii sale numai în Dumnezeu.

Fără a identifica o situație specifică din viața lui David, psalmul devine cu atât mai accesibil pentru orice situație la care am putea să ne raportăm. Orice l-a tulburat pe David, ar putea să ne tulbure și pe noi.

Cei care se încred în Dumnezeu nu au de ce să se teamă; nu ne tem nici de judecata lui Dumnezeu, nici de necazurile care ne-au cuprins. Dumnezeul puterii și al milei va face ceea ce este drept și moral.

Fără alte detalii, putem spune doar cu încredere că David s-a trezit într-o situație tulbură. În mijlocul ei, Împăratul și-a exprimat încrederea supremă în Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Avem încredere în Dumnezeu pentru că El este dispus și capabil să ne salveze.